

MALARRASSA

El periòdic independent i de distribució gratuïta de Terrassa

Arcadi Oliveres

Papers de Pau, recull de textos de l'economista i activista social

PÀGINA 14

Memòria històrica

Vicenç Monzonis Cros: una flagrant injustícia dels tribunals franquistes

PÀGINA 6

Propostes de l'Espai CET

El Centre Excursionista celebra 75 anys de campaments

PÀGINA 13

→ Entrevista a Montse Hernández, de l'entitat Prou Barreres!

“Tenim drets, però la realitat és que els hem de lluitar dia a dia” PÀGINA 2

Trobada estatal del Sindicat de Llogateres, “anem a la lluita” PÀGINA 10

→ Laïcitat, religió i prejudicis, nou llibre de Joan Gómez

“La religió s'ha d'equiparar als altres àmbits ideològics, partits, sindicats, corrents filosòfics...”

PÀGINA 11

Associacions veïnals, entitats socials i esports agiten els barris

→ Per la retirada de l'amiant de tots el barris i ciutats de Catalunya, campanya de la CONFAVC PÀGINA 2

→ L'AV de Poble Nou-Zona Esportiva homenatja en Ramon Clariana PÀGINA 3

→ L'esplai de Ca n'Anglada, 60 anys amb infants i joves a peu de carrer PÀGINA 5

L'Institut Ègara, compromès amb l'economia social i solidària i el medi ambient

PÀGINA 11

“La religió s’ha d’equiparar als altres àmbits ideològics, partits, sindicats, corrents filosòfic, pedagògics...”

Joan Gómez: “El punt de partida que proposo són els drets humans, que diuen que tothom té dret a manifestar creences a través de l’ensenyament, la pràctica, el culte i l’observança”

Pep valenzuela

«La ignorància en l'àmbit religiós és un problema de convivència i no només d'incultura», afirma en Joan Gómez i Segalà, coordinador de l'elaboració del mapa religiós de Catalunya amb l'equip Investigacions en Sociologia de la Religió (UAB) i tècnic especialista de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat entre 2004 i 2020.

«Des de fa 40 anys, la religió es planteja com una qüestió optativa, davant la polarització entre confessionals i anticlericals, llavors s'optà per passar per sobre, sense definir un model i deixant que el temps anés resolent. Però quan ens trobem la diversitat religiosa, la ignorància que va solució del moment esdevé un greu problema per resoldre la convivència actual, perquè els serveis públics no tenen en compte aquesta diversitat i es genera una discriminació sense que els professionals i l'opinió pública en siguin conscients».

El 27 de juny, en Joan presenta el llibre *Laïcitat, religions i prejudicis* (Fragmenta editorial) a la Factoria Cultural de Terrassa i ha parlat amb *Malarrassa* sobre el tema:

♦ **El nostre país té una història marcada per la presència ominosa i omnipresent d'una església molt reaccionària, sempre al costat de les classes dominants, del poder, la dictadura. La Transició, tanmateix, no denuncià aquestes responsabilitats i, al mateix temps, la societat sembla senzillament haver desertat de la religió sense preocupar-se que l'església catòlica mantingui privilegis, poder, propietats...**

Durant la Transició no hi havia consens sobre la qüestió. Les forces democràtiques volien que l'estat deixés de ser confessional, això, tanmateix, no va ser suficient per canviar massa les coses, i es va optar

per no definir cap model i que les polítiques anessin de mica en mica fent. La majoria de prerrogatives que té l'església catòlica, en tot cas, són compartides amb les altres religions, partits i sindicats, totes en una situació en què no queda clar fins a quin punt són públiques o privades. La gran diferència és que la relació amb la Catòlica es regeix per un acord d'estat amb la Santa Seu, el Vaticà, un estat estranger, és política internacional.

♦ **Això va passar en els acords de la Transició com altres grans injustícies!**

Totes les lleis han de respectar aquest acord, i és igual que tu canviïs les lleis d'educació, per exemple, sempre estan sotmeses a un acord internacional, per sobre de la política nacional. Aquesta església té privilegis que no han estat votats democràticament. El dit Concordat se signà en gener de 1979, quan encara no hi havia constituït cap govern escollit segons la Constitució. Hi ha un problema de legitimitat.

♦ **Això com es resol?**

Hi ha tres opcions: que el Vaticà hi renunciï, que l'estat espanyol ho denunciï, o proclamar una república que no recogui el tractat. Cap de les tres sembla plausible per ara. Hi ha un prejudici molt comú que és considerar que les esquerres són laïcistes i les dretes són clericals, això és fals. El PSOE no revocarà l'acord, ja podem esperar. Ho pot dir potser en les campanyes electorals, però no ha tocat res ni s'anuncien canvis.

♦ **En lloc de resoldre aquesta situació de manca de legitimitat, les altres esglésies reclamen un estatus com el de la catòlica?**

Des de la meua experiència, especialment quan he parlat de la qüestió en centres educatius, crec que estem acostumats a parlar de religió en funció exclusivament de les nostres creences, i no entenem de

■ Joan Gómez i Segalà

forma global que les religions han fet grans aportacions a la humanitat, al mateix temps que corrupció i abús de poder. Així, per exemple, en l'àmbit de l'ensenyament, alguns pretenen que l'escola ha d'alliberar-se de les religions, i altes que han d'evangelitzar. Hauríem de parlar de la religió independentment de les creences de cadascú.

El punt de partida que proposo són els drets humans, que diuen que tothom té dret a manifestar creences a través de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança. És un dret individual i col·lectiu. Podem buscar maneres perquè les religions no abusin dels poders, però no a costa de retallar el dret humà.

♦ **Bé, però tenim una església catòlica amb grans privilegis i prerrogatives establertes per un acord d'estat il·legítim i, a més, desigual en relació amb les altres religions.**

Important aquesta asimetria. Per exemple, l'església catòlica pot oferir classes a la pública i decidir temari i professorat. Hem aconseguit que no se segregui per sexe, s'intenta reduir la segregació de classes socials, de capacitats, no separem per llengua; però queda la religió. I dius: si les religions prediquen la fraternitat com pot separar l'alumnat. Si fem una classe de religió contribuïm a la segregació, si no la fem a la discriminació.

♦ **A veure, la classe d'història no és la dels monàrquics o la dels republicans, hi ha uns acords mínims generals...**

Sí, però fa segles que hi ha facultats d'història i no hi ha cap o no gaire gent formada amb visió interreligiosa. El problema sorgeix del concepte de religió. Per a qui té una fe, aquesta no és una qüestió opcional, és incon-

cebible no transmetre als fills una cosa que per ells és essencial de la persona.

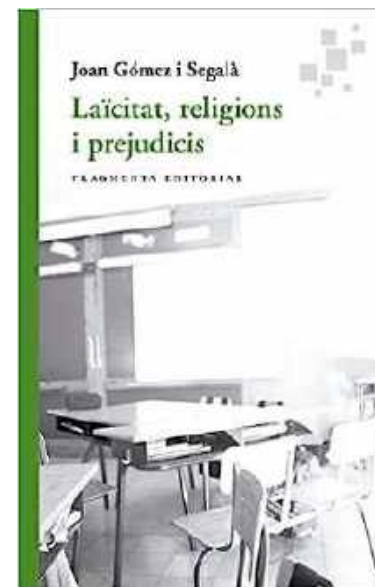
♦ **En filosofia és igual que en la religió, el meu pensament platònic o existencialista no és només pels llibres o les classes, és concepció del món, la vida, societat.**

Sí, però en història de la filosofia a batxillerat es parla de tot el pensament, però no s'estudia Jesús perquè això s'estudia a la classe de religió, només per a una part. Però no es pot entendre la nostra societat i pensament actuals a Europa sense l'aportació del cristianisme. Podria ser la classe de filosofia que expliqués, podria ser, clar.

“Hi ha un prejudici molt comú que és considerar que les esquerres són laïcistes i les dretes són clericals, això és fals”

♦ **Quines propostes fas per deslligar aquests nusos?**

Si mires el títol del meu llibre, parlo de prejudicis, perquè em semblava que calia recomençar des del reconeixement i la consciència dels prejudicis, que moltes persones creuen que no tenen. Les propostes parteixen de dos punts: primer, la diversitat és més gran que sembla, de religions i dintre d'aquestes. S'han d'equiparar als altres àmbits ideològics, partits, sindicats, corrents filosòfic, pedagògics... La declaració de DDHH parla de llibertat de consciència, pensament i religió, mateix dret, a l'article 18, no fa distincions entre filosofia, ideologia i política.

FITXA

Laïcitat, religions i prejudicis

Joan Gómez i Segalà

Fragmenta Editorial, Barcelona, 2023

203 pàgines

♦ **Estem molt lluny d'això, com es pot defensar?**

Lluny, sí. Quan pensem la diversitat, la circumscriuim a la immigració, els musulmans; però el budisme, bàsicament, s'estén a través dels centres cívics. Considerem que fer pregària és religió, però que la pràctica del ioga dels hinduïstes o la meditació dels budistes o el taitxí dels taoïstes és saludable. Jo pregunto si hi ha gaire diferència entre aquestes, simplement que una l'associem a l'església catòlica, que ha participat en la repressió, i les altres, com que no sabem res, no ens han tallat cap llibertat, res; però si anéssim als països on aquestes religions són majoritàries veuríem que són tan incoherents com el cristianisme. Hi ha, d'altra banda, les religions que sempre han estat aquí: protestants, testimonis de Jehovà, bahá'í, jueva... que han estat prohibides o no reconegudes oficialment.

♦ **Potser, de formes noves, però la societat continua sent molt religiosa?**

Les dades mostren que sí. Al mateix temps que vivim una polarització entre opcions religioses intransigents, d'una banda, i laïcisme intransigent de l'altra, com veiem a França, on el nom de la llibertat l'estat decideix com s'han de vestir les dones, suposadament perquè aquestes no siguin obligades pels seus marits o comunitat. Aquí el problema esdevé de gènere, perquè les dones no poden escollir com vesteixen. Crec que és fonamental que hi hagi espais de trobada, l'escola ha de ser-hi, però no només. Han de ser tots els àmbits i sectors que han d'obrir-se i atreure gent de totes les confessions.

ENCARA CREUS QUE
TOTS ELS SINDICATS
SON IGUALS?

• INFO A CGTCATALUNYA.CAT / AFILIACIO
CGTSADTERRASSA@GMAIL.COM
C/ RAMON LLULL, 130 - TERRASSA

SI VIUS
A TERRASSA,
VINE A LA CGT!